

Zříkám se falešného boha

ZŘÍKÁM SE BOHA TRESTAJÍCÍHO SOUDCE, NEVYPOČITATELNÉHO DESPOTY, SVÉVOLNÉHO BOHA POHRÁVAJÍCÍHO SI S MÝM ŽIVOTEM.

Zříkám se boha, kterého se mám bát a současně ho milovat.

Toho, který mne strachem před ním připravil o jistotu, že se kdy budu cítit v pořádku a normálně, bez strachu a obav, bez nenávisti k sobě.

Toho, který mi nedovolí žít bez tlaku na mou vlastní pokoru a vděčnosti za „prozatímní“ odklad mého zavržení a odsouzení.

Ježíši, nechci se neustále bát, že budu potrestaná za každý můj poklesek. Zříkám se tohoto trestajícího boha i mé snahy „usmířit“ si ho tím, že ho předejdu sebetrestáním dřív, než se mne on sám rozhodne potrestat.

Ježíši, prosím, uzdrav vše, co souvisí se zraněním, které mi způsobil můj otec či matka a ze kterého vychází i tento můj strach a představa Boha - soudce.

Prosím, Bože, dej se mi poznat jako milosrdný a milující Bůh, který spěcháš vstříc marnotratnému synu a s láskou ho přijímáš, aniž bys mu dělal nějaké výčitky; jako ten, který doutnajícím knot nehasíš a nalomenou třtinu nedolomíš; a také jako ten, který mne nikdy neopustí, i když mne opustila matka i otec. Toužím, abys pro mne byl Bohem Otcem - skutečně milujícím, laskavým, milosrdným a láskyplným.

ZŘÍKÁM SE BOHA SMRTI, který vládne mému životu. Ježíši, prosím, abys uzdravil vše, co v mém životě souvisí se smrtí a všemi jejími odstíny. Prosím, abys uzavřel a zapečetil všechny cesty, místa, okamžiky, emoce, prožitky, zkušenosti a vzpomínky související se slovy, které ve mně způsobily smrt: smrt; obětovaná; nechtěná; odmítnutá; prokletá; daná všanc; neočekávaná; odložená; prodaná; umlčená; překážka; zlomená; to, co kazí vzhled, postavu a postavení; ta, co může za vše špatné, co se v rodině stalo; odpad; oběť; prázdná; bezcenná; mrtvá; potrácená; ztracená; neviditelná; chodící mrtvola ve stínu smrti; zasvěcená smrti, satanu, peklu; odmítaná; trestaná; mučená; bezcenný kus ničeho; zapomenutá; zneužitá; obětní beránek; pokusný králík; hračka pro potěchu a ukojení sexuální zvrácenosti; zdroj příjmů; rohožka; mrtvola; přehlížená; zaživa pohřbená sama v sobě.

Ježíši, chci žít bez tohoto stínu smrti, který je stále přítomen v mém životě. Zříkám se smrti a všeho, co s ní souvisí, a chci žít nový život, který mi dal Bůh. Bůh – který řekl, že budu žít, který si mne vybral, který na mne s láskou myslel už v mateřském lůně, který mne neopustil, i když mne matka i otec opustili.

Ježíši, prosím, buď mým životem a dej mi k němu sílu.

ZŘÍKÁM SE BOHA ÚČETNÍHO A BOHA ZÁKONA. Toho boha, který je tak bezcitný, registruje a pamatuje si každou mou chybu, každé provinění, slabost a těší se, až mi to všechno naučtuje při velkém zúčtování. Zříkám se této falešné představy a také všech postojů, myšlenek, rozhodnutí, kdy nesmím být slabá a nesmím se provinít bez toho, že bych byla ihned potrestaná odnětím lásky, ponižením, nenávistí, utrpením, nejistotou, samotou, strachem, úzkostí.

Prosím, Ježíši, uzdrav tuto bytostně prožívanou vinu a strach, že nedělám dost a taky všechno to, co chceš, abych dělala. Uzdrav, prosím moji smrtelnou úzkost, která s tím souvisí a z toho všeho pramení, a mně neustále pronásleduje. Odpusť mi, prosím, a pomoz mi, abych uměla odpouštět i já sama sobě.

ZŘÍKÁM SE PŘETĚŽUJÍCÍHO BOHA VÝKONU, pro kterého něco znamenám jen tehdy, když něco dokážu, a bez toho si mne ani nevšímne. Boha, který se soustředí jen na můj výkon, přesně odmodlené modlitby, správně protrpěné utrpení, obětované bolesti. Zříkám se toho boha, který se nikdy mými výkony nenasytí, který chce stále víc a víc a pro kterého jsem jen věc, onuce, nic, bezcenná, zmetek, odpad, hadr, nálepka ke chlubení, odkopnutá, využitá, zničená. Zříkám se tohoto boha výkonu, který mne naučil a donutil: Miluj svého bližního nade všechno, ale hlavně nemiluj sebe. Miluj svého bližního nade všechno, ale hlavně znič, umlč a nenávid' sebe. Miluj svého bližního nade všechno, a hlavně vydej ze sebe vše až do krajnosti. Miluj svého bližního nade všechno, a hlavně se přizpůsob všem kolem a naplň jejich potřeby, ale opovaž se myslet na svoje potřeby. Miluj svého bližního nade všechno, ale hlavně zapomeň, že něco cítíš. Miluj svého

bližního nade všechno, a hlavně nezapomeň, že jsi zodpovědná za životy a pocity všech, které máš v životě!

Ježíši, ujmí se mne a nauč mne žít můj život tak, jak jsi to zamýšlel – bez strachu, pocitů viny, prázdnoty, výkonů a vydávání se do krajnosti a smrti.

Bože, nechci se Tě bát ani utíkat. Chci Tě poznávat, věřit Ti, být Ti blízko. Chci chtít s Tebou mluvit a žít. Očisti mne od všech mých falešných představ o Tobě, které plynou ze zkušeností mého života, uzdrav mne a zavři všemu tomu zlu cestu, prosím. Amen.

(Převzato z www.vojtechkodet.cz)s

Tato modlitba vznikla spontánně a byla inspirovaná knihou Karla Frielingsdorfa: Falešné představy o Bohu.

Více o této knize "Falešné představy o Bohu" naleznete na <http://www.ikarmel.cz>